ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ **Γενικὸς Γραμματεὺς** παρουσιάζει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα βιβλία ἐξαίρων ἰδίως τὸν τρίτον Τόμον τῶν «Ἀκαδημεικῶν» τοῦ κ. Θεοφίλου Βορέα, τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Κούζη «L'évolution de la Médecine en Grèce» 1935, ὡς καὶ τὸν ὑπὸ τοῦ Ξένου Ἑταίρου τῆς Ἀκαδημίας κ. Hiller v. Gaertringen ἐκδοθέντα τόμον τὸν περιέχοντα τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν Momsen καὶ Wilamowitz, Berlin 1935.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ. — Περὶ τοῦ ἀξιώματος τῶν ἐπισκοπειανῶν, *ὑπὸ* ***Κ. Μ. Ράλλη**** .

I. — Οἱ Ἐπισκοπειανοὶ ἀποτελοῦσιν, ὡς καὶ οἱ *σεκρετικοὶ* κατὰ τὴν τοῦ Βαλσαμῶνος *μελέτην περὶ τῶν δύο ὀφφικίων τοῦ τε χαρτοφύλακος καὶ τοῦ πρωτεκδίκου*[1], *τάγμα ἢ τάξιν*[2].

II. — Καταλέγονται ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Εὐχολογίῳ ἐκδ. Γοάρου πρώτου καταλόγου ἐν τῇ ἑβδόμῃ πεντάδι, τῇ τάξει ἕκτοι. Τοὐναντίον, οὐδεμία γίγνεται μνεία τοῦ ἀξιώματος τῶν ἐπισκοπειανῶν παρὰ Κωδίνῳ τῷ Κουροπαλάτῃ, ὀφφικ. Μεγ. ἐκκλησίας[3], οὐδ' ἐν τοῖς καταλόγοις ἐκκλησιαστ. ὀφφικ. τοῖς ἐν Συντ.[4], οὐδὲ παρὰ Ματθαίῳ τῷ μοναχῷ ὀφφικ. Μεγ. ἐκκλησίας[5], οὐδ' ἐν τῷ καταλόγῳ ὀφφικ. τῷ ἐν τῷ Μεγ. Εὐχολογίῳ.

III. — Καθήκοντα εἶχον τὸ ὑπουργεῖν καθόλου τῷ ἐπισκόπῳ, εἰδικώτερον δέ, 1) ὡς πρὸς τὰς ἐκλογὰς *(ψήφους)* τῶν ἐπισκόπων, τὸ κατ' ἐντολὴν *(κατ' ἐπιτροπὴν)* τοῦ χαρτοφύλακος διαβιβάζειν τὰς πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς προσκλήσεις πρὸς τὸ προσκαλεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν τῆς ἐκλογῆς τόπον κατὰ τὴν ἀπὸ 1187 νεαρὰν τοῦ αὐτοκράτορος Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου, ἐν ᾗ καὶ γίγνεται μνεία τοῦ ἐπισκοπειανοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Χειρομάλου[6], 2) ὡς πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς ποινικῆς καὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας: α) τὸ ὑπουργεῖν τῷ χαρτοφύλακι, ὅστις προκαθήμενος ἐποιεῖτο *ἀρρωστημάτων θεραπείαν* κατὰ τὴν τοῦ Βαλσαμῶνος μελέτην *περὶ τῶν δύο ὀφφικίων τοῦ τε χαρτοφύλακος καὶ τοῦ πρωτεκδίκου*[7], β) τὸ ἔστιν ὅτε πρὸ τῆς πατριαρχικῆς συνόδου κατηγορεῖν

* Ἐξήγησις τῶν συντετμημένων λέξεων:
A. P.=Acta Patriarchatus Constantinopolitani, edid. Miklosich et Müller.
Συντ. =Σύνταγμα ἱερῶν κανόνων, ἔκδ. Γ. Α. Ράλλη καὶ Μ. Ποτλῆ.

[1] Συντ. 4 σ. 537. [2] Αὐτ. σ. 541. [3] Συντ. 5 σ. 533 καὶ ἑπ. [4] 5 σ. 534 καὶ ἑπ. [5] Αὐτ. σ. 540.
[6] Jus Graeco-Romanum, ed. Zachariae a Lingenthal, 3 σ. 511.
[7] Συντ. 4 σ. 541.

(λίβελλον κατηγορίας διδόναι) ἐπταικότας κληρικούς. Οὕτω, ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς πατριαρχικῆς συνόδου τῆς 24 Αὐγούστου 1383 παραστάς, ὁ ἀπὸ τῶν ἐπισκοπειανῶν Γεώργιος ὁ Πανορμηνός, ὑπέβαλεν ἐκ πλειόνων κεφαλαίων κατηγορίαν *(λιβέλλους)* κατὰ τοῦ πρωτοπαπᾶ τῶν Βλαχερνῶν Κωνσταντίνου τοῦ Καβάσιλα· ἔπραξε δὲ τοῦτο, διότι εὐεργετηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατριάρχου *(ὁρισμῷ δεσποτικῷ πατριαρχικῷ)* διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἐπισκοπειανοῦ, ὑπέλαβεν ὅτι ὤφειλεν ἵνα ἁρμοδίως γνωρίσῃ πᾶν ὅ,τι θὰ ἐμάνθανε κατὰ κληρικῶν, ἵνα μὴ γνωσθέντος τοῦ πράγματος ἄλλοθεν, ἔχῃ βεβαρημένην τὴν συνείδησιν ἐπὶ τῇ σιωπῇ[1], γ) τὸ ἔστιν ὅτε παρίστασθαι κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ χαρτοφύλακος γιγνομένας ἀνακρίσεις[2]. 3) Ὡς πρὸς τὰς δικαιοπραξίας, ἔστιν ὅτε παρίστασθαι αὐτοὺς κατὰ τὴν σύνταξιν συμβολαίων, ὡς πρατηρίων· οὕτω πρὸ τοῦ ἐπισκοπειανοῦ Δημητρίου τοῦ Καπηλαβῆ ἐγένετο τὸ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1327 πρατήριον[3]. 4) Ὡς πρὸς τὰ τελετουργικά: α) τὸ κατὰ τὸν ἐνθρονισμὸν τοῦ ἐπισκόπου λαμπαδοφορεῖν[4], β) τὸ μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ «*Σοφία ὀρθοί*» ἐκφωνεῖν *τὸ δέσποτα*[5].

IV.—Ἐδύναντο νὰ ὦσι τετιμημένοι καὶ δι' ἄλλου ὑπουργήματος, 1) ἑνός, ὡς τοῦ θυρωροῦ τοῦ πατριαρχικοῦ κελλίου· ἀμφότερα τὰ ἀξιώματα ταῦτα εἶχε λ. χ. Γεώργιος ὁ Σιγηρός, οὗ γίγνεται μνεία ἐν τῇ ἀπὸ Μαΐου 1341 συνοδικῇ ἀποφάσει τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου ΙΔ' τοῦ Καλέκα[6] ἢ 2) δύο, ὡς τοῦ θυρωροῦ τοῦ πατριαρχικοῦ κελλίου καὶ τοῦ ἐκκλησιάρχου. Τοῖς ἀξιώμασι τούτοις ἦν τετιμημένος λ. χ. Γεώργιος ὁ Πανορμηνός, οὗ γίγνεται μνεία ἐν τῇ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1383 συνοδικῇ ἀποφάσει τοῦ πατριάρχου Νείλου[7].

V.—Καθίσταντο συνήθως ψάλται ἢ ἀναγνῶσται[8], ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ πρεσβύτεροι.

Οὕτω πρεσβύτερος ἦν λ. χ. ὁ ἐπισκοπειανὸς Γεώργιος ὁ Πανορμηνός, οὗ μνεία γίγνεται ἐν τῇ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1383 πράξει τοῦ πατριάρχου Νείλου[9].

---

[1] Α. Ρ. 2, σ. 52.

[2] Ὅρα τὴν ἀπὸ Ἰουνίου 1387 συνοδικὴν ἀπόφασιν τοῦ πατριάρχου Νείλου τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὸν μοναχὸν Ἰωσὴφ ἐν Α. Ρ. 2, σ. 99. 102.

[3] Ὅρα ἐν Βυζαντινοῖς Χρονικοῖς Πετρουπόλεως παραρτ. τοῦ 17ου τόμου (1911) σ. 231 καὶ 232.

[4] Ὅρα Θεσσαλονίκης Συμεὼν περὶ χειροτ. κεφ. κ'.

[5] Ὅρα Du Cange λέξ. ἐπισκοπειανοί.

[6] Α. Ρ. 1 σ. 223.

[7] Α. Ρ. 2 σ. 51.

[8] Οὕτως ἀναγνώστης ἦν ἐν τῇ μητροπόλει Θεσσαλονίκης ὁ ἐπισκοπειανὸς Δημήτριος ὁ Καπηλαβῆς οὗ γίγνεται μνεία ἐν τῷ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1927 πρατηρίῳ. Ὅρα ἐν Βυζαντινοῖς Χρονικοῖς παράρτ. τόμου 17ου (1911) σ. 231 καὶ 232.

[9] Α. Ρ. 2 σ. 51.